

¹لَأَشِدَّنَ عَنْ حَبِيبِي تَشِيدَ مُجَبِّي لِكْرَمِهِ. كَانَ لِحَبِيبِي
كَرْمٌ عَلَى أَكْمَةٍ حَصِيَّةٍ،² قَنَبَهُ وَتَقَى جَارَتَهُ وَعَرَسَهُ
كَرْمَ سَوْرَقٍ، وَبَنَى بُرْجاً فِي وَسْطِهِ، وَتَقَرَّ فِيهِ أَيْضاً
مِعْصَرَةً فَاسْتَطَرَّ أَنْ يَصْنَعَ عِنْباً فَصَنَعَ عِنْباً رَدِيئاً.³ وَالْآنَ يَا
سُكَّانَ أورشليمَ وَرِجَالَ يَهُودَا، احْكُمُوا بَيْنِي وَبَيْنَ
كَرْمِي.⁴ مَاذَا يُصْنَعُ أَيْضاً لِكْرَمِي وَأَنَا لَمْ أَصْنَعْهُ لَهُ. لِمَاذَا
إِذْ اسْتَطَرْتُ أَنْ يَصْنَعَ عِنْباً صَنَعَ عِنْباً رَدِيئاً.⁵ قَالَآنَ اعْرِفُكُمْ
مَاذَا أَصْنَعُ بِكَرْمِي. أَنْزِعْ سِيَاحَهُ فَيَصِيرُ لِلرَّغِي. أَهْدِمُ
جُدْرَانَهُ فَيَصِيرُ لِلدَّوْسِ.⁶ وَأَجْعَلُهُ حَرَاباً لَا يُقْصَبُ وَلَا
يُقَبُّ، فَيَطْلُعُ شَوْكٌ وَحَسَكٌ. وَأَوْصِي الْغَيْمَ أَنْ لَا يُمْطِرَ
عَلَيْهِ مَطَرًا.⁷ إِنَّ كَرْمَ رَبِّ الْجُنُودِ هُوَ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ،
وَعَرَسَ لَدَيْهِ رِجَالَ يَهُودَا. فَاسْتَطَرَّ حَقًّا فَإِذَا سَمَكُ دَمٍ،
وَعَدْلًا فَإِذَا صُرَاخٌ.⁸ وَبُلُّ لِلَّذِينَ يَصْلُونَ بَيْتًا يَبْنِي،
وَيَقْرُونَ حَقْلًا يَحْفَلُ، حَتَّى لَمْ يَبْقَ مَوْضِعٌ. فَصِرْتُمْ
تَسْكُنُونَ وَحَذُكُم فِي وَسْطِ الْأَرْضِ. فِي أَدْنَى قَالَ رَبُّ
الْجُنُودِ، أَلَا إِنَّ بَيْوتًا كَثِيرَةً تَصِيرُ حَرَابًا. بَيْوتًا كَثِيرَةً
وَحَسَنَةً يَلَا سَاكِنَ.¹⁰ لَأَنَّ عَشْرَةَ قَدَادِينَ كَرْمٌ تَصْنَعُ بَنًا
وَاحِدًا وَخُومَرٍ بِذَارٍ يَصْنَعُ إِبَقَةً.¹¹ وَبُلُّ لِلْمُبْكِرِينَ صَبَاحًا
يَتَّبِعُونَ الْمُسْكِرَ، لِلْمُتَأَخِّرِينَ فِي الْعَتَمَةِ تَلْهُمُهُمُ
الْحَمَرُ.¹² وَصَارَ الْعُودُ وَالرَّبَابُ وَالذَّفُّ وَالنَّايُ وَالْحَمَرُ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ، وَإِلَى فِعْلِ الرَّبِّ لَا يَنْظُرُونَ، وَعَمَلُ يَدَيْهِ لَا
يَرَوْنَ.¹³ لِذَلِكَ سُبِّي سَعْيِي لِعَدَمِ الْمَعْرِفَةِ، وَتَصِيرُ
شُرْقَاؤُهُ رِجَالَ جُوعٍ، وَعَامَّتُهُ يَابِسِينَ مِنْ
الْعَطَشِ.¹⁴ لِذَلِكَ وَسَعَتِ الْهَاوِيَةُ نَفْسَهَا وَقَعَرَتْ فَمَهَا يَلَا
حَدًّا، فَيَنْزِلُ بَهَاؤُهَا وَجُمْهُوْرُهَا وَصَحِيحُهَا وَالْمُنْبَهْجُ
فِيهَا.¹⁵ وَبُدِّلَ الْإِنْسَانُ وَبُحِطَ الرَّجُلُ، وَعَيُونُ الْمُسْتَغْلِينَ
ثَوَصَّغُ.¹⁶ وَتَبَعَالَى رَبُّ الْجُنُودِ بِالْعَدْلِ، وَتَبَقَّدَسَ الْإِلَهُ
الْفُدُوسُ بِالْبِرِّ. وَتَرَعَى الْخِرْقَانِ حَيْثَمَا تُسَاقُ، وَخَرَبُ
السَّمَانِ تَأْكُلُهَا الْغُرَبَاءُ.¹⁸ وَبُلُّ لِلْجَادِبِينَ الْإِنَّمِ يَجْبَالُ
الْبَطُلِ، وَالْخَطِيئَةِ كَأَنَّهُ يَرْبُطُ الْعَجَلَةَ،¹⁹ الْقَائِلِينَ، لِيُسْرِعْ.
لِيُعْجَلَ عَمَلُهُ لِكَيْ تَرَى، وَلِيَقْرُبَ وَتَأْتِ مَقْصَدُ فُدُوسِ
إِسْرَائِيلَ لِنَعْلَمَ.²⁰ وَبُلُّ لِلْقَائِلِينَ لِلشَّرِّ خَيْرًا وَلِلْخَيْرِ شَرًّا،
الْجَاعِلِينَ الظَّلَامَ نُورًا وَالنُّورَ ظَلَامًا، الْجَاعِلِينَ الْمُرَّ حُلَا
وَالْحُلَا مُرًّا.²¹ وَبُلُّ لِلْحُكَمَاءِ فِي أَعْيُنِ أَنْفُسِهِمْ وَالْفُهَمَاءِ
عِنْدَ ذَوَانِهِمْ.²² وَبُلُّ لِلْأَطْطَالِ عَلَى شَرْبِ الْحَمَرِ وَلِدَوِي
الْفُدْرَةِ عَلَى مَرْجِ الْمُسْكِرِ.²³ الَّذِينَ يُبْزَرُونَ الشَّرِيرَ مِنْ
أَجْلِ الرَّشَوَةِ. وَأَهْلًا حَقُّ الصَّادِقِينَ فَيَبْزَعُونَهُ
مِنْهُمْ.²⁴ لِذَلِكَ كَمَا يَأْكُلُ لَهَيْبُ النَّارِ الْقَشَّ، وَبَهِيْطُ

¹Wohlan, ich will meinem Lieben singen, ein Lied meines Geliebten von seinem Weinberge: Mein Lieber hat einen Weinberg an einem fetten Ort.² Und er hat ihn verzaunt und mit Steinhäufen verwahrt und edle Reben darin gesenkt. Er baute auch einen Turm darin und grub eine Kelter darein und wartete, daß er Trauben brächte; aber er brachte Herlinge.³ Nun richtet, ihr Bürger zu Jerusalem und ihr Männer Juda's, zwischen mir und meinem Weinberge.⁴ Was sollte man doch noch mehr tun an meinem Weinberge, das ich nicht getan habe an ihm? Warum hat er denn Herlinge gebracht, da ich erwartete, daß er Trauben brächte?⁵ Wohlan, ich will euch zeigen, was ich meinem Weinberge tun will. Seine Wand soll weggenommen werden, daß er verwüstet werde; sein Zaun soll zerrissen werden, daß er zertreten werde.⁶ Ich will ihn wüst liegen lassen, daß er nicht beschnitten noch gehackt werde, sondern Disteln und Dornen darauf wachsen, und will den Wolken gebieten, daß sie nicht darauf regnen.⁷ Des HERRN Zebaoth Weinberg aber ist das Haus Israel, und die Männer Juda's seine Pflanzung, daran er Lust hatte. Er wartete auf Recht, siehe, so ist's Schinderei, auf Gerechtigkeit, siehe, so ist's Klage.⁸ Weh denen, die ein Haus an das andere ziehen und einen Acker zum andern bringen, bis daß kein Raum mehr da sei, daß sie allein das Land besitzen!⁹ Es ist in meinen Ohren das Wort des HERRN Zebaoth: Was gilt's, wo nicht die vielen Häuser sollen wüst werden und die großen Häuser sollen öde stehen?¹⁰ Denn zehn Acker Weinberg soll nur einen Eimer geben und

الْحَشِيشُ الْمُلْتَهُبُ، يَكُونُ أَصْلُهُمْ كَالْعُقُوتَةِ، وَيَصْعَدُ
 رَهْرُهُمْ كَالْغَبَارِ، لِأَنَّهُمْ رَدَلُوا شَرِيعَةَ رَبِّ الْجُنُودِ
 وَاسْتَهَانُوا بِكَلَامِ قُدُّوسِ إِسْرَائِيلَ.²⁵ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَمِيَ
 عَصَبُ الرَّبِّ عَلَى شَعْبِهِ، وَمَدَّ يَدَهُ عَلَيْهِ وَصَرَبَهُ، حَتَّى
 ارْتَعَدَتِ الْجِبَالُ وَصَارَتْ جُتْنُهُمْ كَالزَّلْزَلِ فِي الْأَرْضِ. مَعَ
 كُلِّ هَذَا لَمْ يَزِدَّ عَصَبُهُ، بَلْ يَدُهُ مَمْدُودَةٌ بَعْدَ.²⁶ فَيَرْفَعُ
 رَابَةً لِلْأَمَمِ مِنْ بَعِيدٍ، وَيَصْفُرُ لَهُمْ مِنْ أَقْصَى الْأَرْضِ، فَإِذَا
 هُمْ بِالْعَجَلَةِ يَأْتُونَ سَرِيعًا.²⁷ لَيْسَ فِيهِمْ رَازِحٌ وَلَا عَائِزٌ. لَا
 يَنعُسُونَ وَلَا يَتَأَمُّونَ، وَلَا تَنَحَّلُ حُرْمُ أَحْقَائِهِمْ وَلَا تَنْقَطِعُ
 سُبُورُ أَحْدِيَّتِهِمْ.²⁸ الَّذِينَ سَهَامُهُمْ مَسْنُونَةٌ وَجَمِيعُ قَسَبِهِمْ
 مَمْدُودَةٌ. خَوَافِرُ خَيْلِهِمْ تُحْسَبُ كَالصَّوَّانِ وَبَكَرَاتُهُمْ
 كَالزُّوْبَعَةِ.²⁹ لَهُمْ زَمَجَرُهُ كَاللَّبْوَةِ، وَيَزْمَجِرُونَ كَالسَّبِيلِ،
 وَيَهْرُونَ وَيُمْسِكُونَ الْقَرِيسَةَ وَيَسْتَخْلِصُوتَهَا وَلَا
 مُنْقَذَ.³⁰ يَهْرُونَ عَلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ كَهَدِيرِ الْبَحْرِ. فَإِنْ
 نُظِرَ إِلَى الْأَرْضِ فَهَوْدًا طَلَامَ الصَّيْقِ، وَالنَّوْرُ قَدْ أَطْلَمَ
 بِسُحْبِهَا.

ein Malter Samen soll nur einen Scheffel geben.¹¹ Weh denen, die des Morgens früh auf sind, des Saufens sich zu fleißigen, und sitzen bis in die Nacht, daß sie der Wein erhitzt,¹² und haben Harfen, Psalter, Pauken, Pfeifen und Wein in ihrem Wohlleben und sehen nicht auf das Werk des HERRN und schauen nicht auf das Geschäft seiner Hände!¹³ Darum wird mein Volk müssen weggeführt werden unversehens, und werden seine Herrlichen Hunger leiden und sein Pöbel Durst leiden.¹⁴ Daher hat die Hölle den Schlund weit aufgesperrt und den Rachen aufgetan ohne Maß, daß hinunterfahren beide, ihre Herrlichen und der Pöbel, ihre Reichen und Fröhlichen;¹⁵ daß jedermann sich bücken müsse und jedermann gedemütigt werde und die Augen der Hoffärtigen gedemütigt werden,¹⁶ aber der HERR Zebaoth erhöht werde im Recht und Gott, der Heilige, geheiligt werde in Gerechtigkeit.¹⁷ Da werden die Lämmer sich weiden an jener Statt, und Fremdlinge werden sich nähren in den Wüstungen der Fetten.¹⁸ Weh denen, die am Unrecht ziehen mit Stricken der Lüge und an der Sünde mit Wagenseilen¹⁹ und sprechen: Laß eilend und bald kommen sein Werk, daß wir's sehen; laß herfahren und kommen den Anschlag des Heiligen in Israel, daß wir's innwerden.²⁰ Weh denen, die Böses gut und Gutes böse heißen, die aus Finsternis Licht und aus Licht Finsternis machen, die aus sauer süß und aus süß sauer machen!²¹ Weh denen, die bei sich selbst weise sind und halten sich selbst für klug!²² Weh denen, die Helden sind, Wein zu saufen, und Krieger in

Völlerei;²³ die den Gottlosen gerechtsprechen um Geschenke willen und das Recht der Gerechten von ihnen wenden!²⁴ Darum, wie des Feuers Flamme Stroh verzehrt und die Lohe Stoppeln hinnimmt, also wird ihre Wurzel verfaulen und ihre Blüte auffliegen wie Staub. Denn sie verachten das Gesetz des HERRN Zebaoth und lästern die Rede des Heiligen in Israel.²⁵ Darum ist der Zorn des HERRN ergrimmt über sein Volk, und er reckt seine Hand über sie und schlägt sie, daß die Berge beben und ihre Leichname wie Kot auf den Gassen sind. Und in dem allen läßt sein Zorn nicht ab, sondern seine Hand ist noch ausgereckt.²⁶ Denn er wird ein Panier aufwerfen fern unter den Heiden und dieselben locken vom Ende der Erde. Und siehe, eilend und schnell kommen sie daher,²⁷ und ist keiner unter ihnen müde oder schwach, keiner schlummert noch schläft; keinem geht der Gürtel auf von seinen Lenden, und keinem zerreißt ein Schuhriemen.²⁸ Ihre Pfeile sind scharf und alle ihre Bogen gespannt. Ihrer Rosse Hufe sind wie Felsen geachtet und ihre Wagenräder wie ein Sturmwind.²⁹ Ihr Brüllen ist wie das der Löwen, und sie brüllen wie junge Löwen; sie werden daherbrausen und den Raub erhaschen und davonbringen, daß niemand retten wird,³⁰ und werden über sie brausen zu der Zeit wie das Meer. Wenn man dann das Land ansehen wird, siehe, so ist's finster vor Angst, und das Licht scheint nicht mehr oben über ihnen.